

SFS 2000:372

Utkom från trycket
den 7 juni 2000
Omtryck

Förordning om ändring i förordningen (1998:946) om svavelhaltigt bränsle;

utfärdad den 25 maj 2000.

Regeringen föreskriver¹ i fråga om förordningen (1998:946) om svavelhaltigt bränsle

dels att 5, 7 och 9 §§ skall upphöra att gälla,

dels att nuvarande 1 § skall betecknas 1 b §,

dels att 4, 6, 8 och 11 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i förordningen skall införas två nya paragrafer, 1 och 1 a §§, av följande lydelse.

Förordningen kommer därför att ha följande lydelse från och med den dag då denna förordning träder i kraft.

1 § Denna förordning är tillämplig på alla bränslen som innehåller svavel.

I denna förordning avses med

1. *ASTM D86-metoden*: den metod som fastställs av American Society for Testing and Materials i 1976 års upplaga av standarddefinitioner och specifikationer för petroleumprodukter och smörjmedel,

2. *tung eldningsolja*: sådana petroleumbaserade flytande bränslen som omfattas av nummer 2710 00 71–2710 00 78 i Kombinerade nomenklaturen (KN-nummer) enligt rådets förordning (EEG) 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan², eller som på grund av sina destillationsgränser tillhör kategorin tunga oljor avsedda för användning som bränsle och som till mindre än 65 volymprocent destillerar vid 250° C enligt ASTM D86-metoden. Om destillationen inte kan fastställas med ASTM D86-metoden klassas petroleumprodukten likaledes som tung eldningsolja,

3. *dieselbrännolja (gasolja)*: alla petroleumbaserade flytande bränslen som omfattas av nummer 2710 00 67 eller 2710 00 68 i Kombinerade nomenklaturen (KN-nummer) enligt rådets förordning (EEG) 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, eller som på grund av sina destillationsgränser tillhör kategorin mellandestillat avsedda för användning som bränsle, och som till minst 85 volymprocent destillerar vid 350° C enligt ASTM D86-metoden,

¹ Jfr rådets direktiv 1999/32/EG av den 26 april 1999 om att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen och om ändring av direktiv 93/12/EEG (EGT L 121, 11.5.1999, s. 13, Celex 399L0032).

² EGT L 256, 7.9.1987, s. 1 (Celex 387R0258).

4. *marin dieselbrännolja (gasolja)*: bränslen som är avsedda att användas för marint bruk och som motsvarar definitionen för dieselbrännolja i punkten 3 ovan, eller vars viskositet eller densitet faller inom ramen för de gränsvärden för viskositet eller densitet som fastställs för marina destillat i tabell 1 i ISO 8217 (1996). *Förordning (2000:372)*.

1 a § Denna förordning är inte tillämplig beträffande sådan dieselbrännolja som omfattas av nr 2710 00 66 i Kombinerade nomenklaturen (KN-nr) enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, och som är avsedd att användas i sådana motorfordon som avses i rådets direktiv 70/220/EEG av den 20 mars 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot luftförorening genom avgaser från motorfordon³, senast ändrat genom direktiv 1999/102/EG⁴, samt rådets direktiv 88/77/EEG av den 3 december 1987 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gasformiga föroreningar från dieselmotorer som används i fordon⁵, senast ändrat genom direktiv 1999/96/EG⁶. Bestämmelser om sådan dieselbrännolja finns i 14 kap. 22 § och bilaga 2 till miljöbalken samt i förordningen (1985:838) om motorbränslen.

Vid fartygs drift tillämpas bestämmelserna i denna förordning endast på sådana bränslen som avses i 1 § andra stycket 4. *Förordning (2000:372)*.

1 b § Tung eldningsolja med högre svavelhalt än 0,8 viktprocent eller annat bränsle som innehåller svavel får inte förbrännas, om förbränningen medför att svavelföreningar släpps ut i luften i en mängd som motsvarar mer än 0,19 gram svavel per megajoule bränsle.

Utsläpp av svavelföreningar från förbränning av svavelhaltigt bränsle regleras också i 2 och 3 §§. *Förordning (2000:372)*.

2 § Vid förbränning av svavelhaltigt bränsle i en industrianläggning eller en energiproduktionsanläggning får utsläppen i luften av svavelföreningar motsvara högst 0,10 gram svavel per megajoule bränsle eller, om de totala årliga utsläppen från anläggningen överstiger 400 ton svavel, högst 0,05 gram svavel per megajoule bränsle, allt räknat som årsmedelvärde.

Vid tillämpningen av första stycket skall samtliga produktionsenheter inom ett fjärrvärmenät, ett kraftverk eller en industrianläggning anses tillhöra samma anläggning, om verksamheten bedrivs av en och samma juridiska eller fysiska person. Utsläpp från soda- eller lutpannor skall inte beaktas.

3 § I koleldade förbränningsanläggningar som första gången tagits i bruk efter utgången av juni 1988 får kol inte förbrännas, om förbränningen medför att svavelföreningar släpps ut i luften i en mängd som motsvarar mer än 0,05 gram svavel per megajoule bränsle, räknat som årsmedelvärde.

³ EGT L 76, 6.4.1970, s. 1 (Celex 370L0220).

⁴ EGT L 334, 28.12.1999, s. 43 (Celex 399L0102).

⁵ EGT L 36, 9.2.1988, s. 33 (Celex 388L0077).

⁶ EGT L 44, 13.12.1999, s. 1 (Celex 399L0096).

4 § Om det finns särskilda skäl, får länsstyrelsen i det enskilda fallet medge dispens från bestämmelserna i 2 §. *Förordning (2000:372)*.

5 § *Har upphävts genom förordning (2000:372)*.

6 §⁷ Marin dieselbrännolja eller dieselbrännolja (gasolja) som är avsedd att användas som bränsle till annat än motorfordon får saluföras, överlåtas eller användas för sådana ändamål endast om svavelhalten i oljan inte överstiger 0,20 viktprocent. Från och med den 1 januari 2008 får svavelhalten i sådana oljor inte överstiga 0,10 viktprocent.

Vad som sägs i första stycket gäller inte för användning av det bränsle som finns i bränsletanken för drift av fartyg eller luftfartyg som passerar gränsen mellan ett tredje land och en stat som är medlem i Europeiska unionen och inte heller för flygfotogen. *Förordning (2000:372)*.

7 § *Har upphävts genom förordning (2000:372)*.

8 § Den som säljer bränsle skall när avtalet ingås lämna köparen uppgift om svavelhalten i bränslet, om det inte är uppenbart att svavelhalten är lägre än vad som framgår av 1 b §.

Naturvårdsverket får i fråga om svavelhalten i bränsle meddela ytterligare föreskrifter om uppgiftsskyldighet enligt 14 kap. 9 § miljöbalken.

Den som säljer bränsle eller till Sverige för in bränsle för eget bruk skall inom tre månader från överlåtelsen eller införseln lämna skriftlig uppgift om överlåtelsen eller importen till länsstyrelsen i det län där bränslet skall förbrännas, om svavelhalten i bränslet är så hög att förbränning utan svavelavskiljning inte är tillåten enligt 1 b § denna förordning. *Förordning (2000:372)*.

9 § *Har upphävts genom förordning (2000:372)*.

Ytterligare föreskrifter

10 § Ytterligare föreskrifter för verkställighet av 14 kap. 21 § miljöbalken och denna förordning får meddelas av Naturvårdsverket.

Tillsyn och avgifter

11 § Tillsyn enligt denna förordning utövas av Sjöfartsverket såvitt avser användningen av sådan marin dieselbrännolja som avses i 6 § första stycket. Tillsynen i övrigt enligt denna förordning utövas av Naturvårdsverket.

Vid tillsynen skall myndigheterna utföra prov och analyser på ett sådant sätt som krävs enligt rådets direktiv 1999/32/EG av den 26 april 1999 om att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen och om ändring av direktiv 93/12/EEG⁸. Naturvårdsverket skall svara för sådan rapportering som krävs enligt det direktivet.

⁷ Senaste lydelse 1999:1393.

⁸ EGT L 121, 11.5.1999, s.13 (Celex 399L0032).

I förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken finns bestämmelser om avgifter. *Förordning (2000:372)*.

Överklagande

12 § I 19 kap. 1 § miljöbalken finns bestämmelser om överklagande.

Straff och förverkande

13 § I 29 kap. miljöbalken finns bestämmelser om straff och förverkande.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2000.

På regeringens vägnar

KJELL LARSSON

Kathrin Flossing
(Miljödepartementet)